

Ernst & Young P/S
Englandsgade 25
Postboks 200
5100 Odense C

Telefon 73 23 30 00
Fax 72 29 30 30
www.ey.com/dk
CVR-nr. 30 70 02 28

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

2. november 2016

Hørings svar til L 28

Skatteministeren har den 5. oktober 2016 fremsat lovforslag nr. L 28 - Lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven.

Lovforslaget er ment som en forbedring af omkostningsgodtgørelsesordningen - ved at genindføre retten til omkostningsgodtgørelse for selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1 eller 2 samt fonde omfattet af fondsbeskatningslovens § 1. Dette er en retssikkerhedsmæssig landvinding.

Lovforslaget indeholder imidlertid desværre også en række klare forringelser af omkostningsgodtgørelsesordningen, herunder at der, hvis lovforslaget vedtages som fremsat, ikke længere ydes omkostningsgodtgørelse ved klagesager vedrørende SKATs afgørelser om omkostningsgodtgørelse.

Denne del af lovforslaget er ikke alene en forringelse af retssikkerheden men bygger på en usikker forudsætning om, at dette tiltag vil lette sagsbyrden for SKAT og Skatteankestyrelsen.

Det kan ikke begrundes med nogen grad af fornuft, at borgerne skal fratages en dækning af omkostninger til at føre en klagesag over hel eller delvis nægtelse af omkostningsdækning. Dette er naturlige klagesager over SKATs afgørelser, hvor SKAT træffer bebyrdende afgørelser, og hvor det viser sig, at det ikke var korrekt af SKAT at afslå dette.

Hvorfor skal borgeren grundlæggende stå med et tab, hvis han må kæmpe for sin ret til omkostningsdækning?

Vi skal uddybe det lidt videre nedenfor.

Nægtelse af godtgørelse i sager, hvor der klages over SKATs afgørelse om godtgørelse

I lovforslagets § 1, nr. 4, stilles der således forslag om, at der ikke ydes omkostningsgodtgørelse for klager over SKATs afgørelse om omkostningsgodtgørelse.

Lovforslaget begrundes med, at der har været mange klager over SKATs rimelighedsvurderinger af honoraret, og at SKAT - efter deres egen opgørelse - får medhold i de fleste klagesager vedrørende rimeligheden af honoraret.

Vi kan ikke her kommentere på den af SKAT fremførte statistik, da den ikke findes offentliggjort.

Nægtelse af retten til omkostningsgodtgørelse i klagesager angående krav om omkostningsgodtgørelse vil være en meget væsentlig forringelse af retssikkerheden for alle, der klager gennem det administrative klagesystem eller efterfølgende ved domstolene, og afskæringen af retten til omkostningsgodtgørelse i denne typer sager vil indgå i borgerens beslutningsgrundlag om, hvorvidt borgeren overhovedet skal føre en klagesag. Nægtelse af godtgørelse i sager, hvor der klages over SKATs afgørelse om godtgørelse, vil alt andet lige være en indirekte/skjult adfærdregulerende faktor, som vil medføre, at færre borgere klager. Dette er meget betænkeligt.

Klagesager er andet og mere end prøvelse af rimeligheden

Efter lovforslaget, vedrører de fleste klagesager om omkostningsgodtgørelse rimeligheden af rådgivers honorar.

Der er imidlertid en lang række sager om omkostningsgodtgørelse, der ikke vedrører rimeligheden af rådgivers honorar, men det er sager, hvor SKAT nægter at betale omkostningsgodtgørelse til delarbejder i forbindelse med en klagesag. Typisk sager om hvilke omkostninger, der er godtgørelsesberettigede - både hvad angår typen af opgave, der er omfattet af omkostningsgodtgørelsen, samt om den tidsmæssige udstrækning af omkostningsgodtgørelse ved efterfølgende arbejder til implementering af kendelser eller domme.

Herudover er der jævnligt sager om medholdsgraden af en vundet sag - dvs. medholdsvurderingen af en klagesag, hvor SKATs vurdering tilsidesættes, idet andre forhold end det rent økonomiske i sagen har været betydende, og at der derigennem med rette kunne argumenteres for vundet sag i overvejende grad.

Lovforslaget griber ind i aftaleforholdet mellem rådgiver og klager

Lovforslaget er en væsentlig forringelse af retssikkerheden for alle, der klager gennem det administrative klagesystem eller efterfølgende ved domstolene, fordi lovforslaget ikke tager højde for aftaleforholdet mellem rådgiver og borgeren (klager).

Aftaleforhold mellem borger og rådgiver om honorar for sagkyndig assistance er ikke påvirket af SKATs holdning til - eller afgørelse om - rimeligheden af en rådgivers honorar.

Det medfører, at lovforslaget vil efterlade borgeren i en situation, hvor denne ikke er sikker på, om SKAT vil acceptere det fakturerede honorar. Accepterer SKAT ikke rimeligheden af en rådgivers honorar, og nedsætter dette, fanges borgeren i en meget uheldig situation.

På den ene side er borgeren kontraktligt forpligtet til at betale honoraret til rådgiveren, og på den anden side vil SKAT ikke udbetale omkostningsgodtgørelse for hele honoraret samt nægter borgeren omkostningsgodtgørelse, hvis denne vil klage over denne afgørelse.

Borgeren kan altså vælge mellem enten selv at betale den del af honoraret, som SKAT ikke vil udbetale omkostningsgodtgørelse for, eller betale for en ny klagesag ved Skatteankestyrelsen, som der også nægtes omkostningsgodtgørelse for.

Uanset hvad, ender borgeren altså med en regning, som denne på ingen måde kan forudse størrelsen af. Dette er i direkte modstrid med Skatteministerens udtalelse af 10. juni 2016:

"Frygten for store advokatregninger skal ikke afholde folk fra at klage over en skattesag. Derfor er det vigtigt for retssikkerheden, at staten dækker udgifter til bistand, så borgere og virksomheder kan afprøve sager uden at risikere store økonomiske tab"

Vedtages lovforslaget, som foreslået, vil det medføre, at en borger, der klager over en afgørelse fra SKAT og vinder denne klage - fuldt ud - stadig risikerer, at SKAT alligevel er for hårdfast over for borgeren ved at nægte udbetaling af omkostningsgodtgørelse - helt eller delvist - for honorar til den sagkyndige assistance, som borgeren har antaget til at repræsentere sig.

Samtidig vil man reelt komme til at afskære borgerens mulighed for at klage over denne afgørelse fra SKAT ved at nægte omkostningsgodtgørelse til yderligere sagkyndig assistance ved en klagesag over SKATs afgørelse angående omkostningsgodtgørelse.

Lovforslaget er derfor en de facto afskæring af klager over SKATs afgørelser om omkostningsgodtgørelser.

Dette er problematisk af flere grunde.

- For det første, er det indlysende, at en borger skal kunne udfordre SKATs afgørelser via klageinstanser. En afskæring af omkostningsgodtgørelsen vil afholde mange fra at klage, jf. også Skatteministerens udtalelse af 10. juni 2016 (ovenfor). Dette er en markant svækkelse af retssikkerheden for den enkelte skatteyder.

- ▶ For det andet, er der grund til at frygte udviklingen på området på lidt længere sigt, når/hvis SKAT får mulighed for at træffe afgørelser, der ikke kan påklages grundet økonomiske forhold hos skatteyder. Vi frygter, at vi vil komme til at se afgørelser fra SKAT om omkostningsgodtgørelse, der i stigende grad vil være restriktive, og at der derved vil danne sig en myndighedspraksis, der reelt afviger fra det tiltænkte. Der vil således ikke være den nødvendige og løbende myndighedskontrol med SKATs afgørelser. Dette er - på sigt - en markant svækkelse af retssikkerheden for alle skatteydere. Vi ser desværre meget ofte - og faktisk i særdeleshed indenfor SKATs myndighedsområde - at manglende kontrol af myndigheder ikke ligefrem er befordrende for borgernes retsstilling. Hvis der dannes sig en mere restriktiv myndighedspraksis hos SKAT, vil denne kendsgerning indgå i borgernes tidlige overvejelser omkring, hvorvidt sagen overhovedet skal føres, og givetvis vil en del borgere helt afstå fra at klage. Afskæring af omkostningsgodtgørelse i denne typer sager vil indirekte medføre, at borgere helt afholder sig fra at få testet myndighedens afgørelser. Dette er selvsagt meget betænkeligt.

Denne del af lovforslaget er ikke en forbedring af retssikkerheden - det er en væsentlig forringelse. Formel ret til omkostningsgodtgørelse kan ved SKATs praksis om afvisning af honorarer blive uden reelt indhold. Regeringens fokus på at forbedre retssikkerheden på skatteområdet er reelt et skridt i den modsatte retning.

Folketinget bedes nøje overveje dette i forbindelse med behandlingen af forslaget.

Med venlig hilsen
ERNST & YOUNG P/S

Hans Henrik Borde Eriksen

Anders Abrahamsen